

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-000826/2011-01
Датум: 22. јула 2011. године
Београд

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА одлучујући о приговору М.В. из Ваљева, у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00719/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/2010) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/2011), на осмој редовној седници одржаној 20. и 22. јула 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор М.В. а Одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности број: 119-05-00719/2010-01 од 14.06.2010. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Подносилац приговора М.В. у моменту пријаве на оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у РС објављен у Службеном гласнику РС дана 15.07.2009. године, био је судија Врховног суда Србије.

М.В. се пријавио за избор судије Врховног касационог суда и Апелационог суда у Београду.

ВСС је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности број 106/09 од 17.12.2009. године.

ВСС је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачке 97. изреке, да подносиоцу жалбе престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

М.В. је поднео:

- дана 08.06.2010. године, жалбу УСС, против Одлуке ВСС од 25.12.2009. године, којом је подносиоцу жалбе престала судијска дужност 31.12.2009. године, са прилозима.

Високи савет судства, је донео Одлуку број 119-05-00719/2010-01 од дана 14. јуна 2010. године, да се М.В. овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука ВСС-а број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 97. изреке.

У наведеној одлуци разлози за сумњу су се образовали у погледу **достојности**.

Наиме, према службеној белешци која је сачињена о стране председника Врховног суда Србије Су.бр.206/07 од 02.03.2007. године судија М.В. је добио у рад предмет Кж. I 293/07 из Окружног суда у Ваљеву а који се односио на оптуженог М.Д. из Ваљева због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2. КЗ.

Предмет је примљен у суд 07.02.2007. године, а предат судији 09.02.2007. године.

Судија је одмах по прегледу предмета списе доставио Републичком јавном тужиоцу, а по повратку предмета из тужилаштва 22.02.2007. године поново је добио предмет.

Према његовим наводима када је желео да закаже јавну седницу, утврдио је да је притвор истекао 10.02.2007. године, а да он то није приметио, с обзиром да је био у заблуди јер је на корицама предмета писало да је рок 17.05.2007. године за истицање притвора.

У службеној белешци се даље наводи, да поступајући судија 09.02.2007. године када му је изнет предмет очигледно није поступио у складу и како закон налаже, да утврди да ли је потребно да хитно предузима неке мере у предмету, није уочио да је одлука о притвору морала да се донесе 10.02.2007. године па је последица оваквог несавесног поступања да се окривљени налазио без основа у притвору од 10.02. до 28.02.2007. године, иако у овом временском периоду није ни било законских услова да се притвор продужава.

С обзиром да је судија поступао несавесно, потребно је да о овоме постоје подаци у његовом личном листу па је ова службена белешка заједно са дописом судије М.В. од 01.03.2007. године и решењем Врховног суда Србије Кж. I 203/07 од 28.02.2007. године достављена Министарству правде ради здруживања личном листу.

Имајући у виду све напред наведено, по оцени Високог савета судства овакво поступање подносиоца жалбе М.В. упућује на то да је на овај начин направио пропуст који се може окарактерисати као сумња у савесно поступање. Наиме, чланом 14. став 2. Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова прописано је да се разлози за сумњу у достојност кандидата образују на основу поступака који нису у складу са моралним особинама и моралним понашањем судија из ове Одлуке, а чланом 7. поменуте одлуке да су моралне особине које судију чине достојним функције поштење, савесност, правичност, достојанственост, истрајност и узорност.

У конкретном случају у предмету Кж. I 293/07 одлука о притвору је донета тек 28.02.2007. године, тако што је укинут притвор против оптуженог М.Д. и исти је одмах пуштен на слободу, а у смислу члана 146. став 4. ЗКП-а који прописује да када буде изречена другостепена одлука којом се првостепена пресуда укида, притвор може трајати најдуже 2 године од изрицања одлуке другостепеног суда, тако да је притвор у овом предмету могао трајати најдуже до 10.02.2007. године.

Неприхватљиви су наводи из дописа судије М.В. од 01.03.2007. године да је до овога дошло због пропуста превостепеног суда у предмету К.73/05, зато што је касно доставио своје списе на одлуку по жалби, будући да из службене белешке недвосмислено произилази да је предмет примљен у суд 07.02.2007. године, а предат је судији 09.02.2007. године при чему је одлука о притвору морала да се донесе 10.02.2007. године а не 28.02.2007. године, па како се то даље наводи у службеној белешци, последица оваквог несавесног поступања је чињеница да се окривљени налазио без основа у притвору од 10.02. до 28.02.2007. године, иако у овом временском периоду није било законских услова да се притвор продужава. Такође, су неприхватљиви наводи М.В. да у тренутку када је желео да закаже јавну седницу, утврдио да је притвор истекао 10.02.2007. године, а да он то није приметио, јер је био у заблуди јер је на корицама предмета писало да је рок 07.05.2007. године за истицање притвора. Његова дужност као судије Врховног суда Србије је била да пажљиво и детаљно прегледа списе одмах по пријему у рад, и посебно обрати пажњу када се ради о притворском предмету, што није учињено у конкретном случају, па се овакво понашање може окарактерисати као несавесност у раду.

М.В., је дана 24.01.2011. године, поднео Приговор против одлуке ВСС од 14. јуна 2010. године наводећи да је она незаконита и супротна објективним чињеницама, са предлогом да ВСС усвоји приговор измени одлуку о престанку судијске функције.

Поред реченог, подносилац приговора је навео да у потпуности остаје при изјављеној жалби Уставном суду, и изјашњењима од 26.11 ; 30.11 ; и 08.12.2010. године, у којима су приложени докази - документација која потврђује жалбене наводе.

М.В. је дана 29. јуна 2011. године Високом савету судства поднео Изјашњење, у ком се поред позивања на претходне акте и приложене доказе, износи и следеће:

- да је приликом разматрања списка предмета Врховног суда Кж. 1 293/07 које су се односиле на притвор у односу на оптуженог М.Д. из Ваљева поступао уобичајено, као што је радио и у другим случајевима, али је превидео да је притвор истекао 10.02.2007. године. Том приликом није поступао несавесно што подразумева свесно кршење обавеза, већ је до тога дошло стицајем неповољних околности.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и марила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Комисија Високог савета судства је одржала рочиште, на коме се подносилац приговора изјаснио, извршен је увид у омот списка конкурс за судије на име М.В. у документацију која је саставни део Изјашњења од 26.11.2010. године; Приговора од 24.01.2011. године, 29. јуна 2011. године; допис председника Врховног суда Србије под Су бр 206/07-1 од 02.03.2007. године; фотокопију списка предмета Кж I 293/07, прибављеног од Врховног касационог суда и спис предмета К.бр. 73/05, оптуженог М.Д. који је прибављен од Вишег суда у Ваљеву, као и у извештај о броју примљених, решених и нерешених предмета Врховног суда Србије.

На основу извештаја о броју примљених, решених и нерешених предмета Врховног суда Србије, утврђени су резултати рада судије М.В. за период:

- 2006. године, број нерешених предмета на почетку 92, број примљених предмета 393, број решених предмета 385, број нерешених предмета на крају 100, коефицијент ажурности 2,54;
- 2007. године, број нерешених предмета на почетку 100, број примљених предмета 406, број решених предмета 403, број нерешених предмета на крају 103, коефицијент ажурности 2,54;
- 2008. године, број нерешених предмета на почетку 103, број примљених предмета 489, број решених предмета 526, број нерешених предмета на крају 66, коефицијент ажурности 1,35.

Након спроведеног рочишта, на основу изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, Високи савет судства налази да су разлози који се односе на критеријум

достојности подносиоца приговора потпуно утврђени, као и да је правна оцена која је дата у вези наведених разлога у Одлуци ВСС од дана 14. јуна 2010. године, на наведеним прописима правилно заснована.

Надаље, Високи савет судства налази да људска права побројана у другој глави Устава Републике Србије имају посебан значај, ова права су зајемчена Уставом и непосредно се примењују, циљ овог уставног јемства, људских и мањинских права, је да служи очувању људског достојанства и остварењу пуне слободе и једнакости сваког појединца у праведном, отвореном и демократском друштву, заснованом на начелу владавине права.

Судија има посебна права и обавезе да у оквирима свог рада и надлежности, предузима све оне радње и активности које остварују пуно поштовање ових права. У овом случају, учињен је груб пропуст судије, може се он звати и превид, како се о томе изјашњава подносилац приговора, али су последице такве, да је на најгрубљи начин дезавуисано право притвореног лица, које ни на који начин не може зависити од нечије воље или службене усредсређености, тим пре, што се ради о судији највишег ранга и суда највећег степена, који се нипошто не може позивати на превид у послу, јер такав разлог не ослобађа одговорности ни једног судију, било ког степена, поготово не судију Врховног суда, чији је ауторитет гарант и заштита људских права и поштовања законитости.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12. септембра 2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Мирјана Ивић